Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36520
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Non tamen ipsa dis quo generatio non est.
Sed factura dei est solus de corde parentis.
Filius emicuit uerus dis ille sed istud.
Coniunctum est animae subito ut quae non erat esse.
Ille coeternus patri est aesemp. in ipso est.
Hic factus sed natus habe quod cuique paternum e
Hic similis uelut umbra dei est sic ipse loquutus.
Factor utroque hominem meditans de stigmine uinctum.
Dificare sui similem sed non habe umbra.
Quod corporis solidum cui imitatio umbra est
Atque aliud uerum est aliud simulatio ueri.
Est similis seculi quin consumuntur ullis.
Quod sapiens iusti que capax regnique rerum.
Imperat ante uidet ppendit precauet infit.
Verbo modoque opifex instructique nulle.
Artibus aetelum sensu peurrere docta.
His animam similem condiuor effigiauit.
Cetera dissimilem quippe hanc comphendere pmptum
Quam modus aespecies determinat at dis ingenis.
Atque sup fusus transomam nil habe inse.
Extremum ut claudi uelent sensu ue teneri.
Incomphensa manet uirtus cui linea defit.
Ultima quam spatium mensurabile tendit.
Ergo animam factam magno aefactore minorem.
Odore alius atque omnibus imperantem.
Corruptela putris nascentem turbida carnis.
Concipit ac membris tabentibus inter fusam.
Participat de facesua fit mixta deinde.
Pecandi natura luto cum simplice flatu.
Sed fortasse animam dei quod fluxit abore
Compositum factaque negesset uelut ipsa dei pars.
Quod dictu scelus est terras trahat oblita culpas.
Et possum dampnata ruens chaos interet operum.
Sit res illa dei non abnuo pars tamen illa.
Haud quaquam dicenda dei est quem tempore cepit.
Nec por aut seniorem quam primum plasma putando e
Tunc aeni factum uideo cum cordis amica.
Intrauit germana domum limique recentis.
Hospita aeipsa recens fitaterna sedit in aula.
Illa quidem fatus dei est sed spe aeuis.
Non est plena dei tanto moderamine missa.
Quanto flans uolunt flandi seruare tenorem
Est impossibile spectare pfunda sabaoth.
Sed speculum dictatis homo e incorpore discas.
Re non corpoream solleris inter prete epo.
Qui patrem ppum mortali incorpore monstrat.
Perspice quam uarios fundam abore uapores.
Spiramen quens animae sufflabilis auras.
Hunc flatum trepidum calor ecalatus anhelat.
Rorantes nebulas udis de faucibus efflans.
Cum libae ingelidum flabrali frigore uentum.
Spe existit tenuis aesibilat aer.
Adde aedistinctum quam musica tybia flatum.
Concipit aut ille est presso modulamine part.
Aut tumidum largo sublimat flamine bombum.
Aut raucos frangit modulos aut lene susurrat.
Aut exile trahens sonitum pducit acutos.
Aut murmur tenerum subludit uocem mutat.
Hec cum te uideas mortali incorpore posse.
Cur non eternum potuisse infundere credas.
Quale animam uolunt perscriptus quam condens.
Efflauit fudique modis sit facta necesse est.
Denique multa sapit sed non sapit omnia nec
Vis animae certum sapere ac pnoscere iussum.